

Pschetož wono so nehodži, so psches to Słowo wschitko dyrbjalo sczinjene bydi, a to Słowo same dyrbjalo tessch stworene bydž. Dyz da wone stworene neje, da dyrbi wone Boh bydž, dokelž hewak nicžo neje, kotrež by stworene nebyło, kiba Boh sam.

To Słowo jik nemože ton Wotz bydž, kotrež to Słowo reczi, tehodla dyrbi to jena druha Parschona bydž. Pschetož nichto newurekne sam so. A sažo tessch, nemože wjazn, hacž jedyn prawy a wjerny Boh bydž. Dokelž da to woboje wjerno je; da dyrbi to Słowo wot Wotza tak wukładecž, so wone tušamu Naturu, a zyle Bojstwo, kotrež ton Wotz ma, kobju pschinjeke. Tak so staj dwje Parschoni, a tolla jedyn Boh. To wopshimnje Jan stemi Słowami, dyž won rekne:

To Słowo bje pola Boha, a Boh bje to Słowo.

Pschetož so won predn prajit je: w Spoczatku bje to Słowo, je won tak welje reknył; wone je wječne, predn Czaja a Stworenjow. Dokelž pak hewak nicžo nebjesche hacž Boh; da dyrbesche wone ždym we a pschi Bohin bydž. A dokelž jeno jedyn jenicžki Boh je, da nedyrbesche to žadym druhi Boh bydž, tolla niz jenajka Parschona, ale po tej Parschoni wot Wotza rozdželem Boh. Tehodla djetaj taj dwaj do jenneho, so jeno jedyn prawy wjerny Boh je, a tolla jena lutka Parschona neje.

Tak je Mossaž swoje Knihy tak wokofo, haj storo hjescheže wosaje kražni-

scho a sjawnischo sapoczał hacž Szenik Jan. Tak so my pschi Požletku sažo wot Spoczatka w uknyč, a swo weho Testamenta ton stary jrosenicž dyrbinny. Pschetož newidžisch my, kak wschitke Słowa Janowe bes Storka f Mossaža pschindu, a to same wot so dadža, tak, so dy bychmy my Mossaža wukładowacž dyrbeli. Jeho nichto hinak, ani hepe neby wutožicž mol, hacž runje stemi Słowami, stotremiž ton Szenik tudn reczi. Tak može ton Duch Mossažej do jeho jažneho Woblečja widžicž, a to Pschitrywanje prejež wsaci. Pschetož schtož predn nichto pytnył neby, schto Mossaž mjeni, aby czohodla wem tajke Słowa a Recze wuscholit, a tak husto reczał je, dyž so wone tolla bes Wuzitka a podarimo bydž sdadža: to czini tudn Jan, so by so hacž naj jažnischo btoschczito a swjeczito. Njetk wobsanfne Jan tak, a praji sažo to, schtož w Spoczatku prajit je, so bychmy žebi namyšleli, so so won predn pschereczal je.

To same bje w Spoczatku pola Boha. Runje jako by chynł prajicž: Ja to hjescheže jedyn mol praju, so by nichto stejtu dwaju Parschonow jenu nesczinit, ale wjerit jenneho Boha a dwje Parschoni. Jeho Wjecinoscz pak nemožemy my hinak wopshicž, kiba tak, so won był je predn Spoczatka a Czaja, predn hacž so Schundy a Dny rachnowate su. Ale to Rosom nemože wumjericž, ani f Wysłemi depoznacž. Won aže pschego Czaj predn teho Spoczatka

czatka